

Okresní
divadelní přehlídka
Veřovice 1972

11.-25.března 1972
Kulturní dům
ve Veřovicích

Na soubor OB Trnávka připadl čestný úkol zahájit svým představením JEJÍ PASTORKYŇA XII. ročník okresní divadelní přehlídky ve Veřovicích. Vybrali si hru patřící nejen do klasického fondu české divadelní tvorby, ale které díky vynikajícímu hudebnímu zpracování Leoše Janáčka se stala národním přínosem do světové kultury. Tento přístup k dramaturgii vesnického divadelního souboru je nutno kvitovat s povděkem. Volba silné a dramaturgicky nosné předlohy však ale na druhé straně zavazuje každého inscenátora pochopit do důsledku dramatický text, dokázat ho vyjádřit všemi výrazovými prostředky divadelní tvorby a přenést myšlenky v plné šíři na diváky. Tento těžký úkol si režisérka Marie Šimečková ještě více ztížila převzetím druhé hlavní role, kterou je postava Jenůfy. Při této situaci pak není možno v plném rozsahu postihnout všechny zákonitosti režijní práce na inscenaci, jak v oblasti herecké tvorby a scénografie, tak i v dramatické a prostorové kompozici některých scén. Výsledkem je pak prostá režie bez tvůrčích nápadů a podbětů s ne dost výraznými myšlenkovými konflikty osob a s malou přesvědčivostí jednotlivých dramatických situací. Přesto představení mělo výraznou vzestupnou tendenci díky skutečnosti, že všichni členové souboru hráli s plnou chutí a zápalem, který dokázal navázat a udržet plný kontakt s výborným publikem. Zde se potvrdila jedna krásná vlastnost amatérského divadla, jak již před 70ti lety napsal divadelní kritik J. Vodák, totiž "docílení těsné bytostné shody mezi herci a diváky a jejich vzájemně se doplňující vznícení a unesení myšlenkami textu". Je tedy možno konstatovat, že soubor zřejmě zná své divácké zázemí.

Herecké výkony byly vcelku vyrovnané, bez výrazných hereckých individualit. Určité pozornosti získali představitelé kostelníčky a Laca. Určitým omezením pro rozvinutí hereckých možností jednotlivých představitelů bylo prostorové nedořešení scény, což ovlivnilo i možnost podstatného zdůraznění celkové atmosféry dramaticky důležitých míst.

Scéna byla sice prostá, avšak neřešila důsledně celý jevištní prostor. V líčení byla dodržena žádoucí úroveň, mohlo by však být více využito věkové rozlišení jednotlivých postav.

Pro další práci souboru, jehož složení a živelná, radostná chuť k divadelní práci vyplývající z gíterní potřeby každého jednotlivce doporučujeme, aby při výběru další hry vedení souboru dobře využilo dané složení souboru a jeho zkušenosti.

Nováčkovi okresních přehlídek divadelních souborů děkujeme a vyslovujeme přesvědčení, že pracovní elán souboru povede k trvalé účasti na dalších ročnících okresních přehlídek amatérského divadla.

p o r o t a

Slovo diváků:

Jako první vystoupil na XII.okresní divadelní přehlídce soubor OB z Trnávky se hrou Gabriely Preissové JEJÍ PASTORKYŇA. Hra se divákům líbila. Herci vydali ze sebe vše, aby bylo publikum spokojeno. Trochu však vadilo, že herci plně nezvládli nářečí, ve kterém je hra napsána.

Snad nejvíce se líbila divákům postava kostelničky, jejíž představitelka zahrála tuto obtížnou roli velmi procítěně. Také představitelé Jenůfy a Laca se svých úloh zhostili dobře.

Divadelnímu souboru OB z Trnávky přejeme, aby se všechny další hry, které soubor nastuduje, líbily vždy a všem.

d i v á c i

V anketě diváků získalo vystoupení divadelního souboru OB Trnávka 2,48 bodu.

Vladimír Dvořák - Zdeněk Petr

STO DUKÁTŮ ZA JUANA

komedie s písničkami

Kristina	Alena Podlomová
Beatrice	Ludmila Sochová
Chirinos	Helena Reková
Inez	Jarmila Hermanová
První dáma	Alena Blažková
Druhá dáma	Běta Bajerová
Dona Klára	Vlasta Burýšková
Její dcera	Růžena Szabová
První dívka	Ivana Senecká
Druhá dívka	Iva Rajnochová
Třetí dívka	Alena Cabáková
Žena	Alena Kašparová
Juan	Augustin Hykl
Roldan	Rudolf Hlamík
Starosta	Metoděj Jašek
Sarmiento	Karel Hrček
Chanfalla	Ladislav Zrůnek
Voják Pankrác	Vojtěch Kelnar
Kostelník	Leoš Rek
Almužník	Josef Novobilský
První pán	Miroslav Mojžíš
Druhý pán	Josef Barton
První biřic	Karel Hezký
Druhý biřic	Josef Novobilský
Muž	Stanislav Cochlar
První hoch	Zdeněk Přikryl
Druhý hoch	Jiří Schäfer
Třetí hoch	Jaromír Macháček
Loutky	Jana Hermanová
	Stanislav Szabo

Režie	Dr. Jaroslav Debeš
Asistent	Milan Štukavec
Návrh scény	Adolf Váňa
Zhotovení scény	Ladislav König
Návrh kostýmů	Alena Melčáková
Líčení	Karel Hudek
Osvětlovač	Vojtěch Netolička
	Jan Geryk
	Oldřich Petružela
Choreografie	Josef Klauzár
Sbormistr	Josef Pikulík
Hudbu Song řídí	Josef Klauzár
Text sleduje	Marta Repiská

Slovo režiséra o hře:

Proč právě Sto dukátů za Juana?

- Protože - po loňském úspěchu Fidlovačky chtěl soubor hrát znovu ve velkém obsazení.
- máme rádi živý zpěv, nejen mrtvou reprodukcí
 - se nám líbí dnes už evergreeny Kristýnka a další.
 - hra má hluboký sociálně politický akcent, který v původní podobě hry byl podáván příliš polopatě, zatímco v loňské televizní inscenaci byl potlačen.
 - Kristýnka, Voják i Kostelník jsou hlavními postavami jedné Cervantesovy povídky. Taktéž scéna, kdy Juan hraje nadutým měšťákům divadlo, pochází od stejného autora.
 - jsme chtěli použít všechny složky dramatu: řeč, pohyb, zpěv, tanec, výtvarně zpracovanou scénu a kostýmy.
 - bez divadla by byla naše kultura víc než okleštěna.
-

● Tisk:
Okresní kulturní středisko
v Novém Jičíně